

INDENRIGSMINISTERIET
KOMMUNALAFDELINGEN

Det Danske Handelskammer
Børsen
1217 København K

Dato: 19. november 1999
Kontor: 2. kommunekontor
J. nr.: 1997/11124/080-1
Sagsbeh.: HE

Ved brev af 2. juli 1996 (j.nr. 13.01.01.96) har Det Danske Handelskammer klaget til Indenrigsministeriet over en udvidelse af Aalborg Sygehus' salg af varer til medlemmerne af Laboratoriekonsulentordningens Indkøbsforening i Nordjyllands Amt.

Indenrigsministeriet har nu afsluttet behandlingen af sagen, og det er Indenrigsministeriets opfattelse, at Nordjyllands Amtskommune lovligt kan dels indkøbe og vederlagsfrit overdrage forbindsstoffer mv. til alment praktiserende læger, dels indkøbe og sælge testmaterialer mv. til alment praktiserende læger til brug for kvalitetssikring af laboratorieundersøgelser. Det er endvidere Indenrigsministeriets opfattelse, at Nordjyllands Amtskommune ikke lovligt kan indkøbe og videresælge kontorartikler mv. til alment praktiserende læger.

Her følger først en gennemgang af sagens baggrund og derefter en nærmere begrundelse for Indenrigsministeriets opfattelse.

Indenrigsministeriet skal dog indledningsvis beklage, at det ikke har været muligt at afgive udtalelse i sagen tidligere. Dette skyldes bl.a. at der har været og for tiden er et stort antal sager til behandling i ministeriet.

Sagens baggrund

Ved brev af 31. januar 1994 til Nordjyllands Amtskommune ansøgte Aalborg Sygehus om godkendelse af indtægtsdækket virksomhed for leverancer fra sygehuset til bl.a. praktiserende læger. I ansøgningen er det bl.a. anført, at baggrunden for ansøgningen var henvendelser fra praktiserende læger om køb af laboratoriematerialer mv. fra sygehuset kombineret med et samarbejde med sygehusets Klinisk Kemiske afdeling om kvalitetssikring i forbindelse med brug af laboratoriematerialerne. I ansøgningen er videre anført følgende:

"Den indtægtsdækkede virksomhed vil i givet fald omfatte:

- salg af know how i forbindelse med indkøb
- salg af rapporter udarbejdet i forbindelse med sygehusets indkøbsarbejde
- salg af varekataloger
- salg af depotvarer og skaffevarer.

Der er for alle dele af virksomheden tale om aktiviteter, som sygehuset i forvejen udfører, og om varer der ligger inden for normal anvendelse på et sygehus. Det er derfor vores vurdering, at aktiviteten ikke kan komme i strid med kommunalfuldmagtens regler.

Salget vil foregå til sygehusets indkøbspris/beregnete omkostninger med et overheadtillæg i størrelsesordenen 5-30%. ...

Overheadtillægget vil skulle dække dels merforbrug af personale, ... samt udgifter til emballage, forsikringer, fakturering, lagerhold mv. Transport til modtageren vil blive indpasset i sygehusets almindelige udkørsel af varer i hele amtet, hvor det er muligt. Ellers vil transport ske for modtagerens regning.

...

Der skal afhængigt af omsætningens størrelse fremstå et overskud til dækning af ikke henførbare omkostninger, som f.eks. ledelse og øgede udgifter til lønudbetaling. Den forventede omsætning i relation til praktiserende lægers køb af laboratoriematerialer mv. er på 3 mill. kr. pr. år, hvortil vil komme omsætning ved andre tiltag.

Som marginalnormering for den indtægtsdækkede virksomhed foreslås en ramme på 5 stillinger. ...

Et eventuelt overskud ud over det ovenfor nævnte foreslås inddraget i sygehusets generelle økonomi."

I et brev af 24. februar 1994 til Nordjyllands Amtskommune anførte Aalborg Sygehus bl.a. følgende:

"Centraldepotet leverer for nuværende forbindsstoffer samt øvrige forbrugsartikler, der anvendes til første-gangsforbindinger mv. på sygesikringens regning til brug i lægepraksis. Desuden leveres alle prøveudtagningsutensilier, forsendelsesartikler og blanketter, der anvendes i forbindelse med samarbejdet mellem sygehuset og de praktiserende læger.

Ved to møder mellem praktiserende læger, forvaltningen og Aalborg Sygehus fremgik det, at ideen om at etablere en indkøbsforening blev bakket op af alle parter - og det syntes naturligt, at denne forenings medlemmer indgik i et samarbejde med Indkøbskontor og Centraldepot om koordination af medlemmernes øvrige standardvaresortiment og derved opnå optimale indkøbspriser.

...

Hvis ikke et bredt sammensat standardsortiment kan godkendes ... ville det måske være muligt at godkende et begrænset specifikt varesortiment, der direkte kan henføres til kvalitetssikring af laboratoriemedicinsk samarbejde mellem sygehuset og de praktiserende læger."

Brevet var vedlagt et notat af 18. februar 1994 udarbejdet af Aalborg Sygehus vedrørende kvalitetssikring af laboratoriemedicinske testmaterialer, der anvendes i almen praksis. I notatet er anført bl.a. følgende:

"Praktiserende lægers laboratoriekonsulentordning i Nordjyllands Amt har nu fungeret i et år. Erfaringerne fra det forløbne år har været positive. Den eksterne analysekvalitetskontrol i 1993 har vist forbedret analysekvalitet af hæmoglobin- og glucosemålinger gennem året. Laboratoriekonsulenterne har ved besøgsrunder hos de prak-

tiserende læger, som deltager i laboratoriekonsulentordningen, registreret forbrug af analyser udført dels ude i praksis, dels på de klinisk kemiske afdelinger i amtet på prøvemateriale tilsendt fra de praktiserende læger. ... Med baggrund i de klinisk kemiske afdelingers viden om kvaliteten af praktiserende lægers apparatur, testmaterialer og de anvendte analysemetoder er det formålstjenligt at gennemføre kvalitetssikring, der tager sigte på såvel det anvendte apparatur, dets vedligeholdelse og drift som de anvendte testmaterialer. Undersøgelser af testmaterialer, som er tilgængelige på markedet har vist, at batch-variationer kan spille en betydelig rolle for rigtigheden af analyseresultater og hermed for sikringen af korrekt undersøgelse og behandling af patienterne. De praktiserende læger har i laboratoriesamordningsudvalget fremsat ønske om kvalitetssikring af de laboratoriemedicinske testmaterialer. De klinisk kemiske afdelinger har inden for laboratoriekonsulentordningens rammer mulighed for at gennemføre kontrol af batch-variation for testmaterialer, der indkøbes af Aalborg Sygehus' Centraldepot. Der kan på lignende måde ske en kvalitetsvurdering af utensilier, som anvendes i forbindelse med indsendelse af prøvemateriale til de klinisk kemiske afdelinger. Kvaliteten af indsendt prøvemateriale har stor betydning for rigtigheden af de udførte kemiske målinger. Laboratoriekonsulenterne kan kun påtage sig at undersøge testmaterialer, som leveres til Aalborg Sygehus' Centraldepot ligesom den individuelle opfølgende information kun kan ske inden for laboratoriekonsulentordningens rammer. I denne forbindelse tilstræbes laboratoriekonsulentordningen at omfatte flest mulige af praktiserende læger i Nordjyllands Amt - ideelt samtlige."

Ved brev af 24. februar 1994 rettede Den Kirurgiske og Medicinske Branche-organisation (KIRUMED) henvendelse til Aalborg Sygehus. KIRUMED anførte, at organisationen var blevet opmærksom på et varekatalog for indkøbsforeningen for alment praktiserende læger i amtskommunen, og at ordningen var til stor gene for medlemmerne i KIRUMED. KIRUMED henviste herved til, at de anførte priser i kataloget var så lave, at de ikke kunne dække de direkte omkostninger til bl.a. finansiering, håndtering, emballering og forsendelse.

I brev af 15. marts 1994 til KIRUMED anførte Aalborg Sygehus' indkøbschef bl.a., at formålet med indkøbsforeningen var at billiggøre og kvalitetssikre praktiserende lægers indkøb af bl.a. testmaterialer inden for det laboratoriemedicinske område, samt at medlemskab af foreningen var automatisk, hvis man deltog i amtskommunens laboratoriekonsulentordning. I brevet er videre anført følgende:

"Jeg lavede et udkast til katalog, der blev udsendt til indkøbsforeningen, hvor det samtidig fremgik af følgeskrivelse, at der var tale om et udkast, og at en eventuel ordning skal godkendes politisk, lovmæssigt.

Da vi selvfølgelig er klar over, at der kan være problemer i.h.t. kommunalfuldmagten, kan en evt. igangsætning ikke ske, før en sådan godkendelse foreligger"

Aalborg Sygehus fremsendte med et brev af 17. juni 1994 til Nordjyllands Amtskommune et notat af 16. juni 1994 udarbejdet af Aalborg Sygehus om Projekt vedrørende levering fra Aalborg Sygehus' Centraldepot af laboratoriemedicinske testmaterialer til praktiserende lægers indkøbsforening under Laboratoriekonsulentordningen. I brevet foreslår sygehuset, at salg af testmaterialer mv. til praktiserende læger finder sted i overensstemmelse med det i notatet anførte. I notatet er anført bl.a. følgende om projektet:

"... Praktiserende lægers repræsentanter i laboratoriesamordningsudvalget har taget initiativ til at danne en indkøbsforening, således at man gennem centraliserede indkøb kan sikre en ensartet kvalitet på de testmaterialer, som anvendes til klinisk kemiske og andre laboratoriemedicinske undersøgelser i almen praksis. ... Der sigtes mod at gennemføre kontrol af batchvariationer for alle testmaterialer, der købes af Aalborg Sygehus'

Centraldepot, hvilket betyder, at testmaterialer indkøbt her af de praktiserende læger har en kendt ensartet og accepteret kvalitet. ...

Det løbende kvalitetssikringsarbejde ude i praksis lettes i det omfang indkøbsforeningens muligheder udnyttes af de praktiserende læger. Ressourcerne til at udføre kvalitetssikringsarbejdet tages af konsulentordningens nuværende kapacitet samt af Aalborg Sygehus' Centraldepots kapacitet til lagerføring, distribution og regnskab, hvorfor et overskud af et salg af testmaterialer fra Aalborg Sygehus' Centraldepot til de praktiserende læger må tilfalde dels selve konsulentordningen, dels tilfalde Aalborg Sygehus' Centraldepot til dækning af udgifterne her.

Der skal lagerføres de testmaterialer, som i forvejen findes på Aalborg Sygehus' Centraldepot. ...

Aalborg Sygehus' Centraldepot skal, i konkurrence med øvrige leverandører på markedet, udbyde og distribuere de pågældende testmaterialer, men eksisterende udbydere vil få samme vilkår for indkøbsforeningen, som Aalborg Sygehus' Centraldepot, således at ved ligelig mulighed for kvalitetssikring af batchvariationer og anden kvalitetskontrol vælges den udbyder, der tilsikrer bedste distribution og billigste pris.

Indkøbsforeningens område dækker bredt laboratoriemedicinske analyser i primærsektoren, hvilket betyder, at også småapparatur, centrifuger, vægte, varmeskabe, mikroskoper, EKG-apparater mv. anses for Laboratoriekonsulentordningens område.

Der foreslås et projekt nu, hvor Aalborg Sygehus' Centraldepot i en forsøgsperiode på 2 år etablerer leverance af testmaterialer til de praktiserende læger på almindelige markedsvilkår og til priser, der lægger sig op ad nuværende markedspriser eller måske lidt under. ...

Nogle praktiserende læger har meldt sig til den frivillige Laboratoriekonsulentordning i forventning om, at en indkøbsforening, som den nu dannede, kan fungere med Aalborg Sygehus' Centraldepot som leverandør af kvalitetssikrede og prisbillige laboratorietestmaterialer. ...

...

Indkøbsforeningen vil kunne fungere som en del af et samlet tilbud om øget samarbejde mellem primær- og sekundærsektor inden for det laboratoriemedicinske område.

..."

I brev af 14. september 1994 til Aalborg Sygehus anførte Nordjyllands Amtskommune, at en aftale om fælles indkøb, som beskrevet i notatet af 16. juni 1994, måtte antages at være lovlig og ikke i strid med kommunalfuldmagten.

I brev af 7. november 1994 til KIRUMED anførte Aalborg Sygehus bl.a., at amtskommunen havde tiltrådt, at sygehusets centraldepot leverede et begrænset specificeret sortiment til praktiserende læger, som deltog i amtskommunens laboratoriekonsulentordning.

Nordjyllands Amtskommunes økonomiudvalg imødekom på et møde den 12. juni 1995 Aalborg Sygehus' ansøgning om indtægtsdækket virksomhed vedrørende leverancer til praktiserende læger.

I brev af 19. april 1996 rettede Det Danske Handelskammer henvendelse til Nordjyllands Amtskommune vedrørende laboratoriekonsulentordningens indkøbsforening. Det Danske Handelskammer anførte bl.a., at det fremgik af det varekatalog, som indkøbsforeningen udgav oktober 1995, at varesortimentet var blevet udvidet fra at omfatte tilbehør til laboratoriemedicinske analyser til stort set alle varer, der er nødvendige i en lægepraksis, herunder bl.a. kontorartikler, personlige hygiejnemidler, rengøringsmidler, småinventar og behandlings- og plejeartikler. Det Danske Handelskammer fandt, at denne udvidelse måtte anses for at være i strid med kommunalfuldmagtsreglerne, og henviste herved bl.a. til, at leverancernes omfang og bredden i sortimentet gik ud over grænserne for, hvad amtsskommunen kunne varetage som accessorisk virksomhed. Det Danske Handelskammer bemærkede, at de praktiserende læger måtte anses for at være private virksomheder, og at sygehuset ved den etablerede indkøbsordning overtog en række private leverandørers opgaver.

I brev af 30. maj 1996 til Det Danske Handelskammer anførte Nordjyllands Amtskommune bl.a. følgende:

"... at man ikke finder, der er tale om en ordning, som klart går ud over kommunalfuldmagtens grænser.

Amtet lægger herved i overensstemmelse med den hidtidige opfattelse vægt på det begrænsede sortiment, samt at det særlige formål er sundhedsfagligt, herunder at kvalitetssikre en række specielle testmaterialer.

I denne sammenhæng finder man ikke, at omfanget af aktiviteter og sortiment overstiger et niveau, som står i misforhold til det legitime sundhedsfaglige formål.

Under alle omstændigheder finder man, at de praktiserende læger er så tæt knyttet til den offentlige sektor såvel økonomisk som sundhedsmæssigt og lægefagligt, at der ikke er tale om "private" i almindelig forstand."

I klagen af 2. juli 1996 til Indenrigsministeriet har Det Danske Handelskammer i forlængelse af de synspunkter, som er anført i brevet af 19. april 1996 til Nordjyllands Amtskommune, anført bl.a. følgende:

"I forhold til Nordjyllands Amts holdning kan vi ikke se, det skulle være dækket af et særligt sundhedsfagligt formål, endside at det kan være et lægefagligt behov at levere hæfteklammer, farvebånd til printere mv. sammen med testmaterialer til kliniske og laboratoriemedicinske undersøgelser.

...

Det er ikke vor opfattelse, at der i LI's tilfælde udelukkende er tale om et begrænset sortiment. Af vedlagte varekatalog fremgår der over 400 varenumre, der ikke kan henregnes til de testmaterialer, som anvendes til kliniske, kemiske og andre laboratoriemedicinske undersøgelser.

Endvidere blev den pågældende opgave i forvejen varetaget af en række forskellige private leverandører, der nu må indskrænke deres virksomhed.

Det anføres endvidere i kataloget, at der er tale om et "bredt udsnit af de standardforbrugsvarer, der føres på Centraldepot Aalborg", hvilket må siges at være i strid med Nordjyllands Amts egen opfattelse. ...

...

For så vidt angår Nordjyllands Amts anbringende om, at praktiserende læger ikke er "private", må vi anføre, at ifølge vor opfattelse er driften af en lægepraksis, herunder udgifter til kontormateriel mv., det offentlige uvedkommende. ... At indtægterne i en lægepraksis udelukkende stammer fra det offentlige, gør ikke nødvendigvis en virksomhed til offentlig, ligesom de lægefaglige krav, der stilles til praktiserende læger, ikke bør have indflydelse på, at en lægepraksis betragtes som en privat virksomhed.

...

Ordningen sikrer utvivlsomt Centraldepotet en større indkøbsvolumen og en tættere tilknytning til de praktiserende læger. Disse hensyn bør imidlertid ikke skygge for det faktum, at kommunalfuldmagten ikke åbner mulighed for at tilgodese sådanne behov gennem handel. ...

..."

Det Danske Handelskammers klage var bl.a. vedlagt "Varekatalog, Indkøbsforeningen for lægepraksis, oktober 1995", udarbejdet af Aalborg Sygehus' Centraldepot. I varekatalogets indledning er bl.a. anført følgende:

"Ved at de praktiserende læger indgår i fælleskøb med Nordjyllands Amts sygehuse opnås dels en samordning af produktvalg og kvalitet, dels en mulighed for samlet levering, idet Centraldepotet allerede leverer de af Sygesikringen godkendte "førstegangsforbindsstoffer" og sidst men ikke mindst opnås som regel billigere priser.

Dette katalog indeholder et bredt udsnit af de standardforbrugsvarer, der føres på Centraldepotet, ...

...

I kataloget er anført enhedspriser excl. moms. Priserne er udregnet på basis af gennemsnitspriser for aktuel lagerbeholdning på Centraldepotet og vil derfor kunne variere.

...

Som hovedregel leveres varerne med Centraldepotets vogn, der kører på fastlagte ruter/dage i Amtet én gang om måneden. Disse leverancer er **frit leveret**.

Hvis ikke levering kan indpasses i disse transporter, vil varerne blive sendt efter ønske - mod **betaling af fragten**.

..."

De varer, som er opført i varekataloget, er delt op i seks hovedkategorier: Kontorartikler (blokke, farvebånd, stempelpuder mv.), personlige hygiejnemidler (håndklædeark, hudcreme, neglesaks mv.), rengøringsmidler/-artikler (affaldssække, desinfektion mv.), småinventar (lamper, tavler mv.), undersøgelses-/behandlings-/plejeartikler (blodtryksapparater, forbindsstoffer, reagenser mv.) og øvrige (batterier, fodtøj mv.).

Indenrigsministeriet indhentede i anledning af Det Danske Handelskammers klage en udtalelse af 15. august 1996 fra Nordjyllands Amtskommune, der henviste til det, som amtskommunen havde anført i brevet af 30. maj 1996 til Det Danske Handelskammer.

Indenrigsministeriet indhentede endvidere en udtalelse af 26. november 1996 fra Sundhedsministeriet, hvori ministeriet anførte, at den lovgivning, som hører under Sundhedsministeriet, ikke regulerer spørgsmålet om en amtskommunes salg af de i sagen omhandlede varer.

Ved brev af 3. januar 1997 anmodede Indenrigsministeriet Nordjyllands Amtsråd om en supplerende udtalelse, herunder om oplysning om, hvilken amtskommunal opgave der blev varetaget med det pågældende salg af varer til de privatpraktiserende læger.

I udtalelse af 24. april 1997 anførte Nordjyllands Amtskommune bl.a. følgende:

"Med laboratoriekonsulentordningen tilgodeses amtets legitime behov for kvalitetssikring inden for det nødvendige kliniske og kemiske samarbejde mellem sygehuse og privatpraktiserende læger. Som også nævnt ... har sygehuset og amtet en væsentlig interesse i kvalitetssikring af de praktiserende lægers aktiviteter på laboratorieområdet som middel til at fremme diagnostikken ved den primære kontakt med patienten. Det betyder, at amtet her yder støtte til varetagelsen af en amtskommunal opgave på sundhedsområdet.

Hvad angår den del af varesortimentet, som ikke direkte kan henregnes til testmaterialer o.lign., og som dermed ikke indgår i kvalitetssikringen, er der ... tale om kontorartikler, hygiejneartikler, rengøringsmidler/-artikler og småinventar m.fl. Amtet skal her bemærke, at der ikke er skabt særlige konkurrencemæssige skævheder over for private virksomheder, idet varerne ... indkøbes efter udbud i fri konkurrence blandt leverandørerne. Endvidere forudsættes, at et evt. videresalg hviler i sig selv uden fortjeneste (eller tab) for sygehuset.

Det oplyses i øvrigt fra sygehuset, at det ikke er hensigten at udvide salget af disse varegrupper, men at sygehuset i overensstemmelse med den afgørende interesse i kvalitetssikring søger at koncentrere salget om bestemte testmaterialer og tilsvarende varegrupper.

..."

Amtskommunens udtalelse til Indenrigsministeriet var vedlagt udtalelser af 5. marts og 9. april 1997 fra Aalborg Sygehus til amtskommunen.

I udtalelsen af 5. marts 1997 er det bl.a. anført, at indkøbsordningen giver stordriftsfordele, hvorved der tillige opnås en økonomisk gevinst. Det fremgår videre af udtalelsen, at af sygehusets centraldepots samlede omsætning i årene 1994, 1995 og 1996 udgjorde salg til de alment praktiserende læger henholdsvis 0,07%, 1,07% og 1,30%. Med hensyn til fordelingen mellem test- og laboratoriematerialer og øvrige varegrupper ved salg til de alment praktiserende læger fremgår det af udtalelsen, at sidstnævnte gruppe i årene 1994, 1995 og 1996 omfattede henholdsvis 9,6%, 9,08% og 19,02% af salget til de alment praktiserende læger.

Indenrigsministeriet blev ved en gennemgang af sagen opmærksom på, at sygesikringslovgivningen, herunder landsoverenskomsten om almen lægegerning, muligvis indeholdt bestemmelser af betydning for vurdering af sagen. Til brug for ministeriets behandling af sagen og efter anmodning fra ministeri-

et fremsendte Sundhedsministeriet i december 1998 uddrag af landsoverenskomsten til Indenrigsministeriet.

I forbindelse med den videre behandling af sagen oplyste Sundhedsministeriet endvidere telefonisk over for Indenrigsministeriet, at Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation den 16. april 1999 havde indgået en aftale om ændring af landsoverenskomsten om almen lægegerning. Aftalen af 16. april 1999 - som blev godkendt af sundhedsministeren den 30. juni 1999 - indeholder bl.a. bestemmelser om amtskommuners mulighed for at iværksætte rekrutterings- og fastholdelsestiltag i forhold til alment praktiserende læger. På den baggrund anmodede Indenrigsministeriet ved brev af 6. juli 1999 Sundhedsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt Nordjyllands Amtskommunes adgang til at deltage i indkøbsordningen var reguleret af aftalen af 16. april 1999.

Sundhedsministeriet fremsendte med brev af 28. oktober 1999 til Indenrigsministeriet en udtalelse af 25. oktober 1999 om sagen fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg, idet Sundhedsministeriet i brevet samtidig anførte, at ministeriet henholdt sig til udtalelsen af 25. oktober 1999.

I Sygesikringens Forhandlingsudvalgs udtalelse er bl.a. anført følgende:

"1) Forbindsstoffer.

Landsoverenskomsten indeholder i § 54 regler om en rekvisitionsordning for forbindsstoffer.

Bestemmelsen indebærer, at praktiserende læger til brug i første behandling kan rekvirere forbindsstoffer for sygesikringens regning (dvs. det pågældende amts regning).

Landssamarbejdsudvalget udarbejder en oversigt over grupper af forbindsstoffer mv., som kan rekvireres. På baggrund heraf fastsætter Samarbejdsudvalget i hvert amt hvilke artikler, der kan rekvireres. Samarbejdsudvalget skal i den forbindelse tage økonomiske hensyn. Amtet fastsætter endvidere, på baggrund af retningslinier udarbejdet af Landssamarbejdsudvalget og efter drøftelse i Samarbejdsudvalget, regler for rekvisitionens praktiske gennemførelse.

I en anmærkning til § 54 er det anført, at afregningen for de rekvirerede forbindsstoffer sker ifølge særlige aftaler indgået mellem amterne og de berørte sygeplejeartikelfirmaer og/eller afregningsaftale indgået mellem Danmarks Apotekerforening og Amtsrådsforeningen m.fl.

Bestemmelsen indebærer

at det i Landsoverenskomsten er fastsat, at der skal være en rekvisitionsordning for forbindsstoffer, som sygesikringen afholder udgifter til,

at de praktiserende læger i amtet alene kan rekvirere de forbindsstoffer, herunder eventuelt de specifikke fabrikater, samarbejdsudvalget har besluttet skal være omfattet af rekvisitionsordningen,

at de enkelte amter beslutter, hvordan rekvisitionsordningens praktiske gennemførelse skal tilrettelægges og

at de praktiserende læger kun kan rekvirere forbindsstoffer hos de leverandører amtet har besluttet at anvende til den praktiske gennemførelse af rekvisitionsordningen.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke leverandører der kan anvendes til levering af forbindsstoffer i rekvisitionsordningen, indeholder Landsoverenskomsten ingen begrænsninger. Den ovenfor citerede anmærkning vedrører således alene spørgsmål om aftaler angående selve afregningen for levering. Det bemærkes i øvrigt, at det i retningslinier fastsat af Landssamarbejdsudvalget i 1985 vedrørende tilrettelæggelse af selve rekvisitionsproceduren er fastsat, at bestemmelsen skal sikre, at amtskommunerne opnår fuldstændig indsigt i og indflydelse på de foretagne rekvisitioner inden for de overenskomstfastsatte rammer. Landssamarbejdsudvalget har peget på to konkrete forslag til tilrettelæggelse af rekvisitionsproceduren omfattende rekvisition fra apoteker og sygeplejartikelfirmaer, men har i øvrigt opfordret amterne til at udarbejde andre forslag, der kan tilfredsstille de lokale behov.

2) Tilhører til laboratoriemedicinske analyser i primærsektoren.

Landsoverenskomsten fastsætter i § 75 honorarer til de alment praktiserende læger for udførelse af en række nærmere specificerede laboratorieanalyser. Honoraret dækker både lægens tidsforbrug og lægens udgifter til laboratorieudstyr og analysemateriale, som forudsættes indkøbt og betalt af lægen selv.

I et protokollat til bestemmelsen, der har virkning fra 1. oktober 1999, har overenskomstparterne aftalt, at der med henblik på at sikre såvel den tekniske som faglige kvalitet af de laboratorieundersøgelser, der udføres i almen praksis, skal indføres kvalitetssikringsordninger i alle amter. Det aftales i samarbejdsudvalget, hvilke laboratorieundersøgelser der skal omfattes af amtets kvalitetssikringsordning, f.eks. med tilknytning til sygehusvæsenets laboratorium/klinisk-kemiske afdeling eller andre medicinske laboratorier. Læger, der i egen klinik ønsker at udføre laboratorieundersøgelser omfattet af kvalitetssikringsordningen, skal tilmeldes ordningen for at kunne udføre laboratorieundersøgelser for sygesikringens regning. Betaling af de med kvalitetssikringsordningen forbundne udgifter aftales i samarbejdsudvalget.

Det bemærkes, at kvalitetssikringsordningerne udformes som laboratoriekonsulentordninger, hvilket bl.a. indebærer, at en konsulent (f.eks. en laborant) fra det pågældende laboratorium foretager kontrol og indstilling af laboratorieudstyr hos de praktiserende læger, samt at der fastsættes retningslinier for lægernes egne afprøvnings af udstyr og indsendelse af kontrolprøver til laboratoriet mv.

Landsoverenskomsten indebærer

at praktiserende læger honoreres for udførelse af laboratorieundersøgelser, for visse af Samarbejdsudvalget fastsatte undersøgelser dog forudsat, at lægerne er tilmeldt den amtslige kvalitetssikringsordning,

at den nærmere tilrettelæggelse, herunder organisatoriske placering, af kvalitetssikringsordningen er henlagt til Samarbejdsudvalgene i de enkelte amter,

at Samarbejdsudvalget aftaler nærmere om betaling af de udgifter, der er forbundet med kvalitetssikringsordningen, herunder i hvilket omfang de praktiserende læger skal bidrage,

at de enkelte Samarbejdsudvalg ud fra faglige hensyn vil have mulighed for som led i tilrettelæggelsen af kvalitetssikringsordningen at opstille krav om anvendelse af bestemte fabrikater af laboratorieudstyr og/eller analysemateriale, men

at der i modsætning til forbindsstoffer imidlertid ikke i Landsoverenskomsten er forudsat en rekvisitionsordning for laboratorieudstyr og analysemateriale. Der vil derfor ikke være mulighed for at pålægge de praktiserende læger at indkøbe udstyr og analysemateriale fra bestemte leverandører, og Landsoverenskomsten regulerer således ikke spørgsmålet om levering af sådant udstyr.

3) Øvrige driftsmidler (f.eks. kontorartikler, personlige hygiejnemidler, rengøringsmidler, småinventar o.lign.)

Landsoverenskomsten regulerer en række forhold vedrørende vilkårene for gruppe 1-sikredes adgang til lægehjælp hos alment praktiserende læge. Overenskomsten fastlægger sygesikringens honorarer for de praktiserende lægers ydelser samt en række andre faste honorarer, herunder eksempelvis et såkaldt praksisomkostningshonorar.

De praktiserende læger fungerer som selvstændigt erhvervsdrivende med eget ansvar for drift og økonomi i deres praksis. Lægerne er således ikke ansat af amtet, og samarbejdet mellem amtet og de praktiserende læger har nærmere karakter af et entrepriserforhold. Landsoverenskomsten forudsætter tilstedeværelse af konsultationsfaciliteter og udstyr, men regulerer ikke de praktiserende lægers tilrettelæggelse af driften, herunder indkøb af kontorartikler og andet materiale."

Indenrigsministeriets udtalelse

Det tilsyn, som Indenrigsministeriet udøver over for amtskommunerne, er et retligt tilsyn. Tilsynet omfatter kun spørgsmål om, hvorvidt der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen, herunder offentligt retlige grundsætninger, jf. § 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 810 af 28. oktober 1999).

Indenrigsministeriet kan ikke tage stilling til, om amtskommunernes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller til spørgsmål vedrørende skønsudøvelse, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Lov om sygehusvæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 687 af 16. august 1995, indeholder følgende bestemmelse:

"§ 2. Amtskommunernes sygehusvæsen medvirker til at udvikle den sundhedsfremmende og forebyggende indsats."

Lov om sygesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 509 af 1. juli 1998, indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"§ 1. Enhver, der har bopæl her i landet, har ret til lovens ydelser på de i loven nærmere fastsatte vilkår, jf. dog stk. 2-6.

...

§ 6. Til personer, der er omfattet af § 2, stk. 1, yder den offentlige sygesikring vederlagsfri lægehjælp ved alment praktiserende læge.

...

Stk. 4. Til personer, der er omfattet af § 2, stk. 2, yder den offentlige sygesikring tilskud til delvis dækning af udgifter til lægehjælp, herunder speciallægehjælp, medmindre sundhedsministeren i medfør af § 2, stk. 2, 2. pkt., har fastsat, at hjælpen skal ydes vederlagsfrit. Tilskudsbeløbet skal udgøre samme beløb, som den offentlige sygesikring skulle have afholdt for tilsvarende lægehjælp til en person, der er omfattet af § 2, stk. 1. ...

§ 21. Udgiften ved ydelser ifølge denne lovs §§ 6-12, 15 og 19 afholdes af vedkommende amtskommune; for så vidt angår København og Frederiksberg, af de pågældende kommuner.

...

§ 23. Amtsrådet træffer afgørelser vedrørende ydelser efter §§ 6-12, § 15 og § 19.

...

§ 26. Der nedsættes et centralt forhandlingsudvalg på 7 medlemmer for en 4-årig periode. 6 af medlemmerne vælges af Amtsrådsforeningen i Danmark, og 1 medlem udpeges af Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser i forening. Finansministeriet og Sundhedsministeriet udpeger hver 1 repræsentant og Kommunernes Landsforening 2 repræsentanter, der deltager i forhandlingsudvalgets møder. Sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved valg af medlemmer.

Stk. 2. Forhandlingsudvalget afslutter på den offentlige sygesikrings vegne overenskomster med organisationer af læger m.fl. om vilkårene for de i lovens §§ 6, 8, 8 a, 9 og 19 omhandlede ydelser. De nævnte overenskomster har kun gyldighed efter denne lov, for så vidt de er godkendt af sundhedsministeren.

...

§ 27 e. For hver amtskommune skal foreligge en plan for tilrettelæggelsen af amtskommunens virksomhed på sundhedsområdet, der omfatter ...

- 3) amtskommunens forebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger i øvrigt,
- 4) amtskommunens samarbejde med alment praktiserende læger, speciallæger, tandlæger og øvrige ydere i privat praksis, jf. kapitel 2,

...

§ 27 f. Forud for amtsrådets behandling af forslag til sundhedsplan skal amtsrådet indhente udtalelser over forslaget fra

...

- 2) de berørte alment praktiserende læger, speciallæger og øvrige ydere i privat praksis, jf. kapitel 2.

..."

Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation har i henhold til § 26, stk. 2, i lov om offentlig sygesikring indgået Landsoverenskomst om almen lægegerning af 3. juni 1991 med ændringer senest af 16. april 1999. Landsoverenskomsten, som er godkendt af sundhedsministeren, jf. § 26, stk. 2, 2. pkt., indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"§ 5. Samarbejdsudvalg

I hvert amt nedsættes et samarbejdsudvalg på 6 eller 8 medlemmer. ...

Stk. 2. Halvdelen af medlemmerne udpeges af amtsrådet ... Halvdelen udpeges af vedkommende praksisudvalg. ...

§ 12 c. Amtslige kvalitetsudviklingsudvalg

I hvert amt nedsættes et kvalitetsudviklingsudvalg

Stk. 2. Udvalget består af 2 medlemmer udpeget af amtsrådet og 2 medlemmer udpeget af praksisudvalget i amtet.

...

§ 12d. De amtslige kvalitetsudviklingsudvalgs opgaver og beføjelser

Udvalget skal fremme arbejdet med kvalitetsvurdering, -sikring og -udvikling blandt de alment praktiserende læger i amtet gennem de i stk. 2-8 beskrevne opgaver og beføjelser.

...

Stk. 3. Udvalget kan anbefale amtet, at der skal stilles yderligere oplysninger til rådighed end anbefalet af det centrale kvalitetsudviklingsudvalg, ...

Stk. 4. Udvalget tilskynder til og iværksætter konkrete kvalitetsudviklingsprojekter med deltagelse af de alment praktiserende læger i amtet.

...

§ 42. Henvisning til speciallægeundersøgelse og - behandling

...

Stk. 4. Amtet kan beslutte, at laboratorieundersøgelser og/eller patologiske undersøgelser skal finde sted i amtets sygehusvæsen, og at lægen ikke kan henvise til private laboratorier eller privatpraktiserende patologer på sygesikringens regning. ...

...

§ 43. Diagnostiske undersøgelser på Statens Seruminstitut

...

Stk. 2. Amtet kan træffe bestemmelse om, at kapaciteten for så vidt angår laboratorieundersøgelser skal udnyttes, således at alment praktiserende læger i amtet foretager henvisning til sygehusvæsenet i amtet og ikke henviser til Statens Seruminstitut på sygesikringens regning. ...

...

§ 54. Rekvisition af forbindsstoffer mv.

Til brug i første behandling kan rekvireres de i henhold til stk. 2 nævnte artikler.

Stk. 2. Landssamarbejdsudvalget udarbejder oversigt over grupper af forbindsstoffer m.v., som kan rekvireres til brug i første behandling. ... Samarbejdsudvalgene fastsætter, hvilke artikler der kan rekvireres inden for de enkelte grupper. Der pålægges samarbejdsudvalgene i forbindelse med fastsættelsen af, hvilke artikler der kan rekvireres, at tage økonomiske hensyn.

...

§ 75. Laboratorieundersøgelser (grundhonorarer)

De i nedenstående fortegnelse anførte laboratorieundersøgelser, henholdsvis udtagning af prøver, honoreres, når de bedømmes af lægen selv. ...
..."

I et protokollat til landsoverenskomstens § 75 er bl.a. anført følgende:

"Det er mellem parterne enighed om, at der med henblik på at sikre såvel den tekniske som faglige kvalitet af de laboratorieundersøgelser, der udføres i almen praksis, skal indføres kvalitetssikringsordninger i alle amter.

...

Der oprettes en laboratoriekonsulentordning, f.eks. med tilknytning til sygehusvæsenets laboratorium/klinisk kemiske afdeling eller andre medicinske laboratorier.

...

Betaling af de med kvalitetssikringsordningen forbundne udgifter aftales i samarbejdsudvalget.

..."

Landssamarbejdsudvalget har i henhold til § 54, stk. 2, i landsoverenskomsten udarbejdet en oversigt af 26. marts 1985 over grupper af forbindsstoffer mv., der kan rekvireres til brug ved første behandling. I oversigten er endvidere anført, at det er henlagt til samarbejdsudvalgene konkret at fastsætte, hvilke artikler der kan rekvireres inden for de enkelte grupper, og at det pålægges samarbejdsudvalgene i forbindelse hermed at tage økonomiske hensyn. En anmærkning til bestemmelsen, jf. Sygesikringens Forhandlingsudvalgs udtalelse af 28. oktober 1999, regulerer endvidere spørgsmålet om selve afregningen mellem amtskommuner og leverandører af forbindsstoffer mv. omfattet af bestemmelsen.

I det omfang et spørgsmål om amtskommuners opgavevaretagelse ikke er reguleret i den skrevne lovgivning, skal spørgsmålet vurderes efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om amtskommuners opgavevaretagelse.

Det er antaget i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og den juridiske litteratur, at amtskommuner efter de nævnte grundsætninger lovligt kan varetage opgaver, der er begrundet i hensyn til folkesundheden, jf. herved Erik Harder, Dansk Kommunalforvaltning II, Opgaver, 1987, 2. udg., side 124 ff.

Efter de nævnte grundsætninger kan amtskommuner som udgangspunkt ikke drive handel, håndværk, industri og finansiel virksomhed, medmindre der foreligger lovhjemmel hertil. Dette udgangspunkt fraviges af hensyn til amtskommunens forpligtelse til at udnytte sine ressourcer forsvarligt for så vidt angår produktion til eget brug. Amtskommuner kan endvidere for at undgå værdispild på det frie marked lovligt afsætte eventuelle biprodukter fra en amtskommunal virksomhed samt i et vist, begrænset omfang sælge en overkapacitet. Det er i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur tillige antaget, at amtskommuner i et meget begrænset omfang kan varetage accessoriske

opgaver. Det vil sige opgaver, der ikke er amtskommunale, men som knytter sig naturligt og tæt til varetagelsen af amtskommunale opgaver.

Efter de nævnte grundsætninger kan amtskommuner endvidere ikke uden lovhjemmel yde tilskud til enkeltpersoner eller enkeltvirksomheder.

På baggrund af sagens oplysninger om de artikler, varer mv., som den af Aalborg Sygehus' etablerede indkøbsordning omfatter, har ministeriet vurderet indkøbsordningens lovlighed i forhold til følgende tre kategorier af artikler, varer mv.:

1. Forbindsstoffer mv., dvs. artikler omfattet af § 54 i landsoverenskomsten om almen lægegerning.
2. Testmaterialer mv., dvs. testmaterialer mv., som er nødvendige eller egnede til at fremme laboratorieundersøgelsernes kvalitet
3. Kontorartikler mv., dvs. alle andre end de i pkt. 1 og 2 nævnte artikler, som er omfattet af den i sagen omhandlede indkøbsordning.

1. Forbindsstoffer mv.

Det følger af § 54 i landsoverenskomsten om almen lægegerning, at alment praktiserende læger kan rekvirere forbindsstoffer mv. på sygesikringens regning, og at udgiften hertil skal afholdes af amtskommunen, jf. §§ 6 og 21, stk. 1, i lov om offentlig sygesikring.

Den rekvisitionsordning, der følger af § 54, kan tilrettelægges således, at amtskommunen kan indgå aftale med nærmere bestemte leverandører om, at alment praktiserende læger direkte hos de pågældende leverandører kan rekvirere forbindsstoffer på sygesikringens regning, jf. herved Sygesikringens Forhandlingsudvalgs udtalelse.

Som alternativ hertil må det efter Indenrigsministeriets opfattelse antages, at amtskommunen på baggrund af ovennævnte regler om produktion til eget brug tillige selv kan være leverandør af forbindsstoffer til alment praktiserende læger. Indenrigsministeriet finder på den baggrund, at Nordjyllands Amtskommune kan indkøbe forbindsstoffer mv., som er omfattet af landsoverenskomsten og den ovenfor nævnte oversigt af 26. marts 1985 over forbindsstoffer mv., og på grundlag af rekvisition heraf overdrage disse vederlagsfrit til de alment praktiserende læger i amtskommunen, herunder de læger, der er omfattet af amtskommunens Laboratoriekonsulentordning.

Denne del af indkøbsordningen er således lovlig.

2. Testmaterialer mv.

Det fremgår af sagen, at Aalborg Sygehus' salg af de omhandlede testmaterialer mv. til alment praktiserende læger er begrundet i det samarbejde, som Nordjyllands Amtskommune og de alment praktiserende læger har indgået vedrørende Laboratoriekonsulentordningen.

Lov om offentlig sygesikring indeholder en forudsætning om, at amtskommunernes virksomhed på sundhedsområdet omfatter samarbejde med de alment praktiserende læger i amtskommunen, jf. her ved lovens § 27, stk. 1, nr. 4. Loven indeholder ikke nærmere regler om, hvad samarbejdet kan omhandle.

I landsoverenskomsten om almen lægegerning er det forudsat, at amtskommunen kan varetage opgaver i forhold til de alment praktiserende læger vedrørende kvalitetssikring, jf. § 12 c og § 12 d. I landsoverenskomsten er det endvidere forudsat, at amtskommunen kan varetage opgaver vedrørende laboratorieundersøgelser i forhold til de alment praktiserende læger, jf. § 42, stk. 4, og § 43, stk. 2.

Det er endvidere fastsat i den ovenfor citerede § 2 i lov om sygehusvæsenet, at amtskommuner skal medvirke til at udvikle den sundhedsfremmende og forebyggende indsats.

Det følger af ovenstående, at det har været forudsat i sygesikringslovgivningen, at amtskommuner kan varetage opgaver vedrørende kvalitetssikring af laboratorieundersøgelser i forhold til alment praktiserende læger. Det følger nu tillige direkte af ovennævnte protokollat til landsoverenskomstens § 75 - som er trådt i kraft den 1. oktober 1999 - at amtskommuner skal oprette laboratoriekonsulentordninger.

Nordjyllands Amtskommune kan således lovligt deltage i Laboratoriekonsulentordningen.

Sygesikrings- og sygehuslovgivningen regulerer imidlertid ikke spørgsmålet om, hvorvidt en amtskommune kan sælge de omhandlede testmaterialer mv. til alment praktiserende læger. Spørgsmålet må derfor afgøres efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om amtskommuners opgavevaretagelse.

Som ovenfor nævnt kan amtskommuner efter disse grundsætninger varetage opgaver, der har til formål at fremme folkesundheden.

Amtskommunens salg til de alment praktiserende læger af testmaterialer mv., der anvendes i forbindelse med de omhandlede analyser i tilknytning til Laboratoriekonsulentordningen, må efter Indenrigsministeriets opfattelse anses for at være en relevant måde at fremme kvaliteten af de alment praktiserende lægers laboratorieaktiviteter og dermed folkesundheden i amtskommunen.

Det er på den baggrund Indenrigsministeriets opfattelse, at Nordjyllands Amtskommune lovligt kan indkøbe og videresælge de testmaterialer mv., som er nødvendige eller egnede til at opnå den beskrevne fremme af laboratorieundersøgelseernes kvalitet, idet bemærkes, at der tilkommer amtskommunen et betydeligt skøn med hensyn til vurderingen af, hvilke testmaterialer mv. der må antages at opfylde disse kriterier.

For så vidt angår spørgsmålet om, til hvilken pris amtskommunen skal sælge testmaterialer mv. til de alment praktiserende læger, bemærkes, at det efter ovennævnte kommunalretlige grundsætninger ikke er en amtskommunal opgave at opnå fortjeneste ved amtskommunens virksomhed. Prisen for en amtskommunal ydelse kan således som udgangspunkt højst udgøre kostprisen. Amtskommunen kan endvidere lovligt sælge varer og tjenesteydelser til en pris, der er lavere end kostprisen, såfremt modtageren anvender varen eller tjenesteydelsen til et amtskommunalt formål.

Indenrigsministeriet har forstået sagens oplysninger således, at testmaterialer mv. sælges til en pris, der dækker amtskommunens udgifter til indkøb samt i et vist omfang administrationsomkostninger, men ikke amtskommunens udgifter til afskrivning og forrentning. Da amtskommunen som ovenfor nævnt varetager et amtskommunalt formål ved som led i laboratoriekonsulentordningen at indkøbe og videresælge testmaterialer mv. til alment praktiserende læger, kan amtskommunen lovligt sælge disse varer til alment praktiserende læger til under kostprisen.

Denne del af indkøbsordningen er således også lovlig.

3. Kontorartikler mv.

Sygesikrings- og sygehuslovgivningen indeholder ikke nogen regulering af spørgsmålet om, hvorvidt amtskommuner kan sælge kontorartikler mv. til alment praktiserende læger.

Indenrigsministeriet har derfor overvejet, om der i den foreliggende sag kan antages at foreligge forhold, som kan begrunde, at amtskommuner efter de nævnte kommunalretlige grundsætninger om amtskommuners opgavevaretagelse lovligt kan sælge kontorartikler mv. til alment praktiserende læger.

Det følger af sygesikringslovgivningen, at de alment praktiserende læger af amtskommunen honoreres i henhold til Landsoverenskomst om almen lægegerning. Amtskommunens udgifter i forhold til de alment praktiserende læger afhænger således af de i overenskomsten generelt fastsatte honorarer, og ikke af de konkrete udgifter den enkelte alment praktiserende læge har til drift af sin praksis, herunder indkøb af artikler mv. De udgifter, som amtskommunen har som følge af sine forpligtelser i henhold til sygesikringslovgivningen i relation til alment praktiserende læger, er således uafhængige af de faktiske omkostninger, der er forbundet med lægernes levering af ydelsen.

Indenrigsministeriet finder derfor ikke, at en amtskommunes produktion til eget brug kan omfatte køb og salg af kontorartikler mv. til alment praktiserende læger, idet amtskommunen ikke opnår besparelser på sine sygesikringsudgifter i forhold til alment praktiserende læger som følge af et sådant indkøb og salg til alment praktiserende læger.

Det forhold, at der kan opnås visse stordriftsfordele ved ud over indkøb af de nævnte artikler til amtskommunens eget forbrug tillige at indkøbe sådanne artikler med henblik på videresalg til de alment praktiserende læger, medfører ikke i sig selv, amtskommunen kan udføre sådan virksomhed, og kan efter Indenrigsministeriets opfattelse endvidere ikke kan anses for at være en nødvendig forudsætning for Laboratoriekonsulentordningen eller amtskommunens øvrige opgavevaretagelse. Det indebærer efter ministeriets opfattelse, at ej heller de eventuelle stordriftsfordele, som kan være knyttet til indkøb og videresalg af de nævnte artikler til alment praktiserende læger, kan begrunde, at en sådan ordning anses at være omfattet af amtskommunens adgang til produktion til eget brug.

Det følger af sagens oplysninger, at amtskommunen dels i sammenhæng med indkøb til brug for amtskommunens sygehusvirksomhed, dels i forbindelse med henholdsvis overdragelse og salg af de ovenfor under pkt. 1 og 2 nævnte artikler indkøber og videresælger de nævnte kontorartikler mv. til de alment praktiserende læger.

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at der ikke er en sådan tæt og naturlig sammenhæng mellem på den ene side amtskommunens lovlige indkøb og videresalg af artikler med henblik på varetagelsen af opgaver i henhold til sygehuslovgivningen, sygesikringslovgivningen og øvrige sundhedsfremmende formål og på den anden side indkøb og videresalg af kontorartikler mv. til de alment praktiserende læger, at amtskommunen på grundlag af reglerne om accessorisk virksomhed kan varetage sidstnævnte opgaver. Indenrigsministeriet har herved også lagt vægt på, at der er tale om indkøb og videresalg af de nævnte artikler i et ikke ubetydeligt omfang, og at private må antages at (kunne) varetage denne opgave i forhold til de alment praktiserende læger. Det bemærkes, at det forhold, at videresalg til de alment praktiserende læger af kontorartikler mv. finder sted på grundlag af et af amtskommunen foretaget forudgående udbud, ikke udvider amtskommunens adgang til at varetage sådanne ikke-kommunale opgaver.

Indenrigsministeriet har i dag gjort Nordjyllands Amtsråd bekendt med sin opfattelse og anmodet om oplysning om, hvad amtsrådet agter at foretage sig i den anledning.

Indenrigsministeriet har sendt kopi af dette brev til Nordjyllands Amtsråd og Sundhedsministeriet.

Med venlig hilsen

Hanna Ege

